

[Else-Merete Ross.]

lede sig til rådighed i Congo og øvrige tidligere belgiske kolonier, blev fritaget for militærtjeneste, men også folk, der udførte hjælpearbejde i lande uden for Europa i 3 år. Antallet af frivillige fra Belgien til u-landsarbejde, som, så vidt jeg kan se, dog ikke er identisk med et u-landskorps, steg fra 1962 til 1963 med 43 pct. Den 1. februar 1965 var 1.634 udsendte unge belgiere fritaget for militærtjeneste.

Hvordan ville det konservative folkeparti stille sig til følgende forslag: for alle unge mænd, der havde ansøgt MS om udsendelse og var blevet antaget på grund af deres kvalifikationer, skulle MS kunne ansøge om fritagelse for militærtjeneste og få den bevilget? I mit parti finder vi, at det ville være en god ordning, og jeg vil gerne vide, om det konservative folkeparti vil støtte et sådant forslag.

I sit forslag til et u-landskorps i den omtalte bog siger det ærede medlem side 177, at u-landskorpset i praksis skal vise de vestlige demokratiers humanistiske målsætning, samtidig med at man prøver at overbevise u-landenes ledere om, at de må respektere den ejendomsret og den frie konkurrence, som skabte vestens rigdomme, og som er en forudsætning for, at hjælpen og undervisningen kan blive til produktivitetsstigning. Det er sandsynligt, at det er denne målsætning, som gør, at det ærede medlem ønsker opbygget en anden selvstændig organisation end MS

Dansk Ungdoms U-landsarbejde har jo en anden målsætning, som stærkt understreges i udvalgsbetænkningen om DUU, nemlig at det påtænkte arbejde ikke må tilrettelægges og gennemføres med det direkte formål for øje at fremføre en bestemt ideologi. F. eks. bør ethvert forsøg på at anvende udsendelsen af frivillige som et våben i den såkaldte kolde krig afvises. Udsendelsen bør derfor principielt kunne ske til et hvilket som helst teknisk tilbagestående område uanset de herskende politiske og religiøse tilstande. Efter min mening skal DUU ikke være et korps, der drager ud på korstog. De udsendte skal ikke slå mod noget, hverken kommunisme eller diktatur. De skal tilbyde de lande, som ønsker deres hjælp, deres kunnen og viden, så den kan bruges til at skaffe bedre

levvilkår for disse landes enkelte mennesker.

Jeg kan være enig med det ærede medlem hr. Lembourn i, at det både for unge og gamle er vigtigt at have noget at begejstres for og en idé at tro på. Måske lidt begejstring og megen tro på, at vi i u-landsarbejdet har vor tids største humanitære og sociale opgave, kunne give sig udslag i, at vi efter denne debat bliver enige om årligt at give langt større bevillinger til dette arbejde. Det er bl. a. en forudsætning for, at Dansk Ungdoms U-landsarbejde overhovedet kan udvides i det nu planlagte omfang.

Morten Lange: Jeg finder det mest nærliggende ved denne lejlighed at takke den højtærede udenrigsminister for den udmærkede redegørelse, vi fik. Den er naturligvis ikke — og det prætenderer den heller ikke at være — en afrundet gennemgang af hele området, men jeg synes, at den indeholdt særdeles værdifulde synspunkter, meget realistiske og rigtige, og jeg synes, at den til en vis grad har reddet forespørgslen lidt i land.

Jeg er i noget mindre grad i stand til at takke ordføreren for forespørgerne; det er formodentlig allerede blevet klart for ham gennem de bemærkninger, som er kommet fra denne talerstol fra de øvrige ærede ordførere. Medens jeg sad og hørte på hans forelæsningsstale, fandt jeg, må jeg indrømme, at den i mindre grad mindede om en politisk nyskabelse, end den mindede om en forsamlingshustale fra 50'erne. Det var den måde, man dengang — og jeg vil sige rigtigt — tog problemerne op på; men siden dengang er der sket meget, vi er alle blevet klogere, mere realistiske og i og for sig formodentlig også mere slagkraftige. Det forekommer mig, at den tid, hvor man kan — for at anvende et mere nutidsudtryk — nøjes med øregas med lavt oktantal, længst er forbi, når det drejer sig om u-landsarbejdet. Det er en sag, som i højeste grad er behandling af hårde realiteter.

Det er også et spørgsmål om klima, for vi kan ikke klare et u-landsarbejde overhovedet, hvis ikke vi får hidført et internationalt klima, der bevirker, at man kan komme til. Det er måske et af de allerstørste problemer i forbindelse med hele sagen. Jeg